

Листок з вирію : поезія української діаспори / упоряд. Г. Кирпа, Д. Чередниченко. – К. : Голов. спеціаліз. ред. літ. мовами нац. меншин України, 2002. – Кн. 2. – 544 с.

Підготувала: бібліограф МБВ ЦБС - Бучковська Л.В.

Добропільська міська ЦБС
Методико-бібліографічний відділ

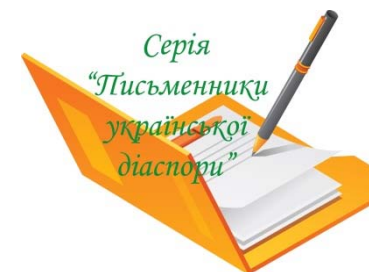
Українське слово з австралійської землі

листок-сигнал серії «Письменники української діаспори»

до 110-річчя від дня народження

Лідії Далекої (1903-1983)

для широкого кола читачів

м. Добропілля – 2013

ДАЛЕКА ЛІДІЯ

Далека Лідія (справжнє ім'я Олена Кобець, по чоловікові Чернобицька) (1903—1983) народилась у селі Миронівці на Дніпропетровщині. Здобула педагогічну природознавчу освіту. В часи другої світової війни опинилась у Німеччині. 1950 р. переїхала до Аделаїди в Австралію.

Багато писала для дітей, підписуючись псевдонімами Галина Чернобицька, Ліда Гадай, Д. Лагода та криптонімами Г. Ч., К. Л., Л. Г., і видала збірку дитячих віршів «Забавки» (1970). Сатиричні поезії підписувала псевдонімом Лукія. Укладала словник омонімів. Мала єдину збірку поезій «Легіт і бризи» (1957). Завдяки Лідії Далекій та австралійському поетові Р. Г. Маррісонові в Мельбурні вийшла збірка 14 українських поетів-емігрантів англійською мовою (1973).

Вірші Лідії Далекої:

В ОБЛИВАНІЙ ПОНЕДІЛОК

Зарясніли пишні квіти
Між зелених трав,
Бо їх гріло ясне сонце,
Дощик поливав.

Пригадаймо великодній
Давній обичай —
Поливаємо водою
Молоде дівча.

Щоб росло і розвивалось,
Як троянда-квіт,
Щоб здоров'ям і красою
Звеселяло світ.

І дівчатка — наче квіти
Між зелених трав.

Не один на сонці сушить
Вишитий рукав.

СТАТУЯ

Той жест її, не звітрений в дощах,
повторено і множено на озері,
але вогонь божественний прочах.
І щосезон (на тлі іншого позему)

з палахкотінням золотих мімоз
ділити їй тріумф і блиск реліквії,
пізнати фальш людських красивих поз.
Її — мовчазній, до суєти не звиклій.

СИНЄ ОЗЕРО

Вузлами ліній
по схилах-скелях
байдужа сірість
закорінилась.

У зламі піній,
в безсиллі хмелю —
вся неумілість
в'язати Руни.

А сині води
(важкі емалі),
налити в кратер,
лежать без руху.

І сонно водить
(все ті ж бемолі)
сторукий промінь
по зайвих струнах.